

de preben. eo. li.

Ubicumq; quis habet petere licentiā alicui⁹ in aliq; actu non tenet eam
 asequi. **H** solummodo petere si nō p̄t h̄re presentiam illi⁹ p̄t ad actū p
 cedere absq; requisitione licentie. **E**t dicit non posse habere p̄ntiam si est
 lōge absens. vide gl. p̄alle. in d. diocesanis. et optime facit p̄ locuz a fili
 c. vnicū. in si. ne se. va. li. vi. et faciūt hec ad ea q̄ habent in. c. licz. d. r̄gu
Eps delinquēs in dioē. alteri⁹ ep̄i p̄t per ip̄m diocesanū puniri. vide hic
 glo. in d. p̄cedant. **I**tem dic rōne p̄simili vt occasione p̄tractus vel rei
 possit ep̄s diocesan⁹ exercere iurisdictiōez in aliū ep̄m. et vide ad hoc
 qd̄ dixi in. c. sane. de fo. ope.

R **¶ De causa possessionis et proprietatis.**

Cle. **¶ Causa beneficiāli**

Appellatione cause beneficiālis p̄prehendit̄ q̄libet q̄stio. siue sit de bene
 ficio maiori siue minori. dummodo agat̄ de beneficio p̄sp̄ctu tituli. se
 cus si agat̄ de ecclia vt de p̄prietate. vide h̄ glo. sup̄ d. beneficiāli. et qd̄
 nō. gl. in cle. dispendiosam. s. de iudi.

In cā appellōnis iudicialis vel extraiudicialis siue sit appellatū aū sen
 tentiam. siue p̄ non licet regulariter suspendere petitorū. et intentare
 possessorium. etiam si sit causa beneficiālis. fallit tñ vbi cā beneficiālis
 p̄ appellōnem deuoluit̄ ad papaz. vt hic. et h̄ voluit gl. hic in d. p̄ appel
 lationem.

In in causa p̄ncipali possit actor suspendē possessorū et intentare petito
 rium sic p̄t econūso. vide gl. hic. in d. spoliantis. q̄ tñ apte nō firmat.
 videt̄ tñ inclinare q̄ h̄ nō liceat. de q̄ latius nō. in. c. pastoralis. de cā
 poss. et p̄prie.

In agens possessorio recuperande in causa beneficiāli teneat̄ p̄bare t̄
 tulū. seu iustificare possessionez ex titulo. vide hic gl. si. q̄ quotidie alle
 gat̄. apte tamen nō firmat aliq̄m partū. vt tñ magis inclinare q̄ licz
 non teneat̄ stricte p̄bare titulū. debet tñ iustificare possessionē ex titu
 lo. de q̄ vide tu qd̄ late dixi in. c. in l̄ris. de resti. spo.

R **¶ De dolo et contumacia**

Cle. **¶ Si ante diffinitiuam**

Si is q̄ appellauit ante sūam appellat̄ iterū a sententia diffinitiuā tra
 se lata nō p̄ hoc renunciat appellōni p̄ius in̄p̄osite. vide h̄ glo. sup̄ d.
 appellare. **S**z dices ad qd̄ valz appello sc̄do in̄p̄osita a diffinitiuā.
 quia si pronunciat̄ q̄ fuit bene appellatuz aū sententiam reuocabit̄